

Р Е Ш Е Н И Е
№ 569
гр.Перник, 29 ноември 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на осми ноември през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 323/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от И.С.Б.,*** против определения в решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 2147 размер на предоставената възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището й, засегнато от природно бедствие. Излагат се доводи, че актът не съответства на целта на закона и отпуснатото обезщетение е в занижен размер. С жалбата се иска атакуваното решение да бъде отменено и да бъде изменен размера на помощта до пълния размер на оценката, направена от лицензирания оценител въз основа на конструктивното становище и представляваща действителните вреди нанесени на жилището й в следствие на станалото на 22.05.2012г. земетресение с епицентър на територията на община Перник.

Ответникът по жалбата-Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си пълномощник пледира, за отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Административен съд Перник, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска изменението му. Срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване на писмо с изх. № 13/Д-439 от 28.02.2013г., приложено по делото ведно с извадка от списък удостоверяващ връчването му. Отделно от това в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК и се констатира, че пак жалбата е в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител на ответника по жалбата за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява волеизявление да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията й, Комисията взема решение за отпускане на целевите

средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционния съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт състава приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 618 от 27.07.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателката е поискала да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището ѝ. Към молбата си е приложил копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището ѝ е единствено за живеене.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е привел в сила плана за защита при бедствия и е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка, в която са описани видът и характерът на вредите. Комисията е дала заключение, че по сградата има нанесени повреди и има съмнения за устойчивостта ѝ. Разпоредила е изготвянето на проект за укрепване с колони и пояси, армиране и бетониране на стени, както и ремонт на зидовете. За тези дейности е препоръчала да се изготви проект за укрепване на жилищната сграда. За извършване на описаните строително-ремонтни дейности експертите са направили количествено-стойностната сметка, която е в размер на 12 556 лева.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967 лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто – да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2. За нанесени вреди на конструкцията на сградата е прието принципно решение да се предоставя помощ в размер на 70 на сто от оценката на вредите без в нея да се включват довършителни работи и дограми, тъй като те не са свързани с устойчивостта на сградата и 10 000 лева за оценки над тази стойност. Докладът в този му вид е приет от МКВП при МС.

С решение № 1 от 11.02.2013г., от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 2147, МКВП при МС е предоставила възстановителна помощ в размер на 8412 лева за подпомагане възстановяване на жилището на жалбоподателката, засегнато от природно бедствие.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира жалбата за основателна, като доводите за това са следните:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атаквания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган-МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Актът, е в писмена форма. За да се произнесе по искането, с което е сезиран, органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. То следователно искането е прието за редовно и отговарящо на изискванията на правилника и се е дължало произнасяне по него.

По отношение на административно производствените правила следва да се приеме, че сме изправени пред специфично производство развиващо се по ред, при който физическото лице, претърпяло вреди няма правната възможност да сезира пряко МКВП при МС и да прави искания за предоставяне на възстановителна помощ, а по отношение на него се постановява един субординационен краен акт, без диспозитивно начало и без същинско поравоотношение. В административното производство за предоставяне възстановителна помощ административния орган следва да се съобразява със законоустановените принципи и да действа прозрачно, бързо, последователно и предвидимо. Не подлежи на доказване и е безспорно в случая, че населението на цялата община Перник и всички държавни институции се изправиха пред природно бедствие, което нанесе много поражения върху сградния фонд и на общината и на физическите лица и като цяло държавата се оказа изненадана/неподготвена и действаща бавно. За предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия в Закона за държавния бюджет за 2013г. са предвидени 70 мил. лева. Тъй като става въпрос за разпределяне на средства директно от централния бюджет МКВП при МС следва стриктно, прецизно и при равни условия да се произнася. Именно в тази връзка е представения и приет от МКВП при МС с решението от 11.02.2013г. доклад, с които са взети управленски решения и се определени критерии за подпомагане по отношение на всички пострадали. Това принципно решение на комисията, залегнало в представения по делото доклад и прието от ответника в редовното заседание на 11.02.2013г. е изцяло в нейната компетентност и не е основание да се счете, че е незаконосъобразно. Към момента на произнасяне съставът на комисията е определен със заповед по чл. 2, ал. 5 от ПОД на МКВП при МС от Министър председателя на РБ. На проведеното заседание на 11.02.2013 г. са присъствали повече от половината от членовете на комисията. От

така установените факти се налага извод, че при постановяването на акта, органът е имал необходимия кворум по чл. 6, ал. 1 от ПОД на МКВП и е бил компетентен да постановява решения, поради което не е налице основание да се приеме, че решението му в тази част е незаконосъобразно. Изготвените в хода на административното производство доказателства имат сила и пред съда и същите като неоспорени от страните се ценят. Въз основа на тях следва да се приеме, че жалбоподателката е правоимащо лице, на което се дължи помощ за възстановяване на единственото ѝ жилище. Дължимата помощ в случая е определена в размер до 70% от оценката на експерт оценителите без в нея да се включват довършителни работи. В случая обаче, органът не е прочел конструктивното становище, нито се е запознал с количествено стойностната сметка и е постановил необоснован акт, издаден при неспазване на правилата за предоставяне на възстановителната помощ приети от него. Когато щетите са над 10 000лв., както е в случая и са необходими разходи за проектиране и изграждане на допълнителни строителни конструкции се предоставя помощ в максимално допустимия размер на помощта. По делото се налични доказателства, че е изготвен и одобрен конструктивен проект за укрепване на сградата, налице е и строително разрешение за извършване на необходимите строително-ремонтни дейности по укрепване на къщата, както и е изготвена количествено стойностна сметка за укрепването на сградата, която надхвърля отпусната помощ. Органът е нарушил приетата от него методиката за определяне размера и начина на отпускане на възстановителната помощ, която е изцяло от негова компетентност и съда не може да осъществява контрол за правилността на критериите. Тези критерии са одобрени от комисията при условието на оперативна самостоятелност и при пряко обвързване с републиканския бюджет касаещ предоставянето на възстановителна помощ. За сметка на това имат обвързваща сила и неспазването им води до нарушаване на принципа на съразмерност.

При това положение съдът намира, че ответника по жалбата неправилно е отпуснал възстановителна помощ в размер различен от максималния. С подобно действие комисията се отклонява от собствените си правила, което е в ущърб на най-нуждаещите се кандидати за отпускане на възстановителна помощ и по този начин неоснователно е ошетена жалбоподателката.

По повод искането в уточняващата молба за представяне на помощ в размер на 20128.10лв. съдът не може да се произнесе в полза на жалбоподателката. В случая става въпрос за помощ от държавния бюджет и задължението на държавата е да предостави помощ, да подпомогне пострадалото лице чрез строителни материали, чрез извършване на строителни услуги или да предостави средства, с които да се възстановят част от щетите по засегнатия имот, но не и да го обезщети напълно за нанесените му действителни вреди, тъй като тя не действа като застрахователно дружество, нито в условията на чл. 36 от правилника.

За състава е наложително да направи уточнение, че със заповед № 821 от 22.05.2012г. Кмета на община Перник е обявил бедствено положение на територията на община Перник във връзка с регистрирано земетресение на 22.05.2012г. и е въвел в изпълнение Общинският план за защита при бедствия. Предпоставка за искане, респ. отпускане на възстановителна помощ е заповед за въвеждане на плана за защита при бедствия, съгл. чл. 27, ал. 1 от ПОД на МКВП при МС и тази заповед е във връзка със земетресението станало на 22.05.2012г.. Доказателства, че е въведен план за защита при бедствия във връзка със станало земетресение на 14.07.2012г., така както е посочено от самата жалбоподателка в заявлението ѝ вх. № 618 от 27.07.2012г., по което се е произнесъл ответника по жалбата не са ангажирани, а отделно от това на съда е служебно известно, че няма такава заповед. При това положение и видно както от

конструктивното становище по делото, така и от доклада за изготвена експертна оценка за нанесени вреди от земетресението на 14.07.2012г. следва да се приеме, че ответника по жалбата не е имал правно основание да допусне до произнасяне искането на Кмета община Перник по отношение на настоящата жалбоподателка, но доколкото в настоящето производство не може да ѝ се влошава положението и доколкото липсва протест или искане от друго лице ще следва да се приеме, че ѝ се дължи възстановителна помощ и тази помощ неправилно ѝ е определена.

С оглед изложеното състава намира, че са налице предпоставките за изменение на решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 2147 и жалбата ще се уважи до максимално допустимия размер на помощта-10 000лева..

Въз основа на изложено и на основание чл. основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Изменя по оспорването на И.С.Б.,*** определения в решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 2147 размер на възстановителната помощ като го увеличава на 10 000лева.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд Перник до Върховен административен съд на Република България.

Съдия:/п/